

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 28. Divisio Judæorum. Zelotæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

ditiosis urbem tenebat, fingens se, quæ pa- Sæculum I.
cis essent, auditurum, altera die cum suis A. C. 67.
effugit Jerosolymam. Titus urbem ser-
vatam Præsidiariis committit. Sic factum
ut tota Galilæa Romanis pareret. Tito
Cæsaream reduce, inde Vespasianus pro-
fectus est, ut Jamniam, & Azotum ad
obedientiam adigeret, quod ubi perfecit,
victor rediit. Hæc mense Decembri an-
ni sexagesimi septimi gesta.

§. XXVIII.

Discordia Judæorum. Zelatorum insolentia.

Judæorum in tota Palæstina tanta erat discordia, ut non solum in singulis ci-
vitatibus, sed & in singulis familiis dissiden-
terent; his pacem, aliis bellum poscen-
tibus. Illis autem bellum præplacebat,
quibus juventus rerum omnium expers *Zof. IV.*
temeritatem augebat; horum ferociæ se- *Bell. c. II.*
niorum, & sapientiorum consilia decede-
re necessitas adegit. Primum egregii hi
bellatores vicinorum domos expilabant,
tum validioribus turmis juncti agros o-
nes depopulabantur, per omnia Romanis
deteriores. Tandem agrestium spoliis
exsatiati, undequaque convenientes in
urbem Jerosolymam irruunt, tali tempo-
re, quo nemo in tanta civitate reipublicæ
Hist. Eccles. Tom. I. R habe-

Sæculum I. habenas tenebat; nihilo minus tanquam
 A. C. 67. copiæ auxiliatrices excepti sunt, cum
 præterea Jerosolyma quibuscunque Judæ
 cæ Nationis esset communis patria. Sed
 brevi, quam præclaros auxiliatores rece
 pissent, apparuit; minimum erat, quod im
 pune furarentur, sed jam primi ordinis
 virorum cædes, non saltem tanta crimi
 na occultantibus noctis tenebris, verum
 plena meridie perpetrabant. Antypam
 Thesauri publici custodem, aliosque nobi
 litate, & auctoritate in urbe præcipuos, in
 carcerem detrusere, moxque eosdem, Ro
 manis urbem voluisse tradere criminan
 tes, indemnatos indefensosque jugulant.
 Sed & potentiorum in civitate æmulatio
 nes, quas factiosi maligne fovebant, eorum
 improbitatem non parum adjuverunt.

Tandem Ananus inter Pontifices se
 nior, & sapientior populum in hos latro
 nes excitavit; ipsi vero Templo in pote
 statem redacto, ibi se firmissime commu
 niunt. Tum ut sibi apud populum ve
 nerationem crearent, & ostentarent po
 tentiam, Pontifices sorte eligi voluerunt,
 eum antiquitus morem obtinuisse præ
 texentes. Igitur unam ex familiis Pon
 tificalibus nomine Eniacim, aut Jacim,
 ordine duodecimam advocant, & sortibus
 missis, fors cecidit super quemdam nomi
 ne Phaniam, Samuelis filium ex oppido
 Aptha, hominem illiteratum, & agrestem,

i. Par. 24.

12.

qui vix tantæ Dignitatis nomen noverat. Nolentem ex agris accersitum, & vestibus sacris indutum, quæ facere deberet, docebant, insigni Religionis ludibrio.

Sæculum I.
A. C. 67.

Populus effrœnem licentiam ultra non ferens, Zelatorum tyrannidem compimere statuit; hoc enim speciosum nomen sibi assumpserant seditionis, Religionis zelo nequitiam tegentes. Civitatis Primores Gorion filius Joseph, Simeon filius Gamaliel, & Pontifices apud plebem inter cœteros maxime valentes, Jesus filius Gamalæ, & Ananus Anani filius publice, privatimque stimulos populo addebant; Templum a Zelatoribus indignis modis prophanari querebantur, & si serviendum, honestius Romanis, totius orbis Dominis, serviendum, quam sceleratorum manipulo. His populus Zelatores in Templo invadit, quod eorum sangue contaminatum. Ipsi, inimicis urgentibus, exteriori murorum circuitu depulsi, ad interiorem fugerunt, quo recepti, portas clauerunt. Ananus postes sacros vi perfringere timuit, & populum non purificatum in locum sanctum introducere.

c. 13.

I. 14. p. 875.

Interim Joannes, qui Giscala auffugerat, infrunita dominandi libidine actus, in omnibus populo consentire simulabat, ab Anani, aliorumque Ducum latere non discedens, ad assentationem obsequiosus,

I. 15.

R. 2 consi-

Sæculum I.
A.C. 67.

consiliorum omnium conscius. Corrum proditor erat, omniumque, qui decernebantur, ad Zelatores occultus dator. Populi Principes de fide, quam juraverat, non suspectum, ad Zelatores mittunt, ipsorum nomine de reconciliacione tractaturum. Ipse in Templum admissus, declarat, se ex partibus Zelatorum simpliciter stare, suadetque, omni mora absissa suæ securitati consulerent; Ananum ad Vespasianum misisse, qui hortarentur, civitatem celeriter occuparet. Si ipsi caperentur, nullam vitæ spem fore; nec aliud supereesse consilium, quam ut externa advocarent auxilia. Zelatorum capita erant Eleazar filius Simeonis, & Zacharias filius Phalec, ex stirpe sacerdotali ambo. His factu optimum visum, ad Idumæos mittere, nationem inquietam, & violentam, semper festivo animo in proelia ruere paratam. Igitur epistolam scribunt; se in Templo ob sideri, quod libertatem publicam defenderent. Ananum Romanos ad invadendam urbem sollicitasse. Quæ tamen criminatio erat conficta Joannis calumnia.

§. XXIX.

Idumæi advocati.

e. 16. 17. 18. Idumæorum viginti millia præsto fuere; & advenientes quidem clausæ civitatis